

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 88 |

פרשת בלק תשפ"ב

שבוע של חיים

סיפור מהציון הקדוש בלודמיר
המקושר לפרשת השבוע

פרשת בלק

דָּרַךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב - ובתרגום
אונקלוס: "יקום מלכא מייעקב
ויתרבא משיחא מישראל".

כל כך דבק ברבינו הקדוש הכינוי
"משיח בן יוסף" בפי כל, כינוי
שנחקק אף לדורות הבאים כפי
שסיפר הרה"צ ר' נח מלוביצקי
מלעכוויטש (בנו של רבי אהרן בנו
של רבי מרדכי השני מלעכוויטש)
ז"ל.

ר' נח עשה את דרכו ללודמיר,
במיוחד כדי להשתטח על ציונו של
ההייליגער קארלינער. היה זה שנים
רבות לאחר הריגתו על קידוש ה'.
פני העיירה התחלפו זה מכבר,
התושבים, חלקם בני בניהם של
החסידים אשר בלודמיר, וחלקם
הגדול עוד יותר - אנשים אשר
אינם יודעים על מה שהיה לפנייהם.
הגיע ר' נח לעיירה, וחקר ודרש -
"היכן הוא הציון הקדוש?" עוברי
אורח נדו בראשם, "איננו יודעים".
ר' נח תמה על הדבר מאד. איך
יתכן שצדיק קדוש כזה טמון
בקרבם, ואין בני העיירה יודעים
על כך מאומה?!

פנה ר' נח כה וכה, עד שמצא את
שומר בית הקברות, ושאל אותו,
"אולי יודע אתה היכן הוא הציון
של רבי שלמה מקארלין?"
"אה", נזכר שומר בית הקברות,
"אתה מתכוון למשיח בן יוסף?"

רק אז הבין ר' נח, שבני העיירה
ידעו גם ידעו על ציונו הקדוש, רק
שהכינוי "משיח בן יוסף" היה כה
שגור על פיהם, שהם לא קישרו
בינו ובין שמו המקורי של רבינו.
כל זה סיפר ר' נח לידידו, שהעיד
על כך משמו - כ"ק האדמו"ר
רבי שלום נח מסלונים זצ"ל בעל
הנתיבות שלום.

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
קדושת הקדוש הנמצא בשלבי עריכה

הכנה לשבת

הרה"ק רבי שלמה מקארלין זצוק"ל אמר: שלשה דברים צריכים לקיים במסירות נפש: א'. לקרוא את
הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום השישי. ב'. לחתוך את הצפרניים ביום ו'. ג'. שישן בערב שבת.
(כתבי הרה"ח ר' מאיר ברנשטיין ז"ל)

הרחבת הדברים

סבא קדישא מהר"מ זי"ע מלעכוויטש היה מדקדק
מאד לישן שינת הצהרים מעט בעש"ק, שגם זה הוא
מכבוד ש"ק שיהיה לו דעת צלולה לקבלת שבת.
וכן מובא בסידור בית אהרן (מנהגי הרה"ק רבי אהרן
מקארלין זצוק"ל): "בערש"ק הניח עצמו לפוש מעט".
וכן מובא בספר ספרן של צדיקים (מנהגי הרה"ק רבי
ירחמיאל משה מקאזניץ זצוק"ל - שנתגדל על ברכי
הרה"ק רבי אהרן מקארלין): מעולם לא היה ישן שינת
הצהריים רק ביום ו' ערב שבת קודש וביום שבי"ק.

תמוה שלא כתוב בעשרת הדברות
ואיתא בספר דברי תורה (להרה"ק ממונקאטש מהדורא
ט אות יג): אמרו הצדיקים רבותינו ז"ל בשם רבינו
הגדול הה"ק מהרד"ב זי"ע המגיד ממעזריטש, כי אמר
בהפלטת מעלת וצורך השינה בערב שבת קודש, כי
תמוה בעיניו מדוע לא נכתב בתורה שבכתב שצריכין
לישן בערב שבת קודש, וי"א בשמו מדוע לא נכתב
זהו בעשרת הדברות שצריכין לישן בערב ש"ק. עד
כאן שמעת.

ולדעת היש אומרים יפלא לכאורה עוד יותר - וכי
לא די שבח מעלתו אם היה נכתב בתורה שבכתב,
ולמה צריך דוקא שיהיה כתוב בעשרת הדברות. אולם
י"ל בפשוט כיון שהוא הכנה לצורך ש"ק כדי שלא
יישן בש"ק בעת הסעודה והזמירות וקודם לקידוש
בהלימוד, וכן אחרי הסעודה שלא יהיה נרדם ומתנמנם
בלי דעת כבהמה בליל ש"ק, אשר אז הוא העבודה
הנחמדה ביותר בנועם קדושת שבת ובעבודתו,
ולהחזיק מוחו וכוונתו. וכשיישן בערב שבת אז יהיה
ניעור מוחו וְ וצלול בליל ש"ק.

ושמעתי כבר מאדמו"ר הק' זי"ע מה שסיפר בשם
זקיני הה"ק המפורסם מהר"א מדזיקוב זי"ע שהיה
מדחה ומגנה את מי שישן בליל שבת קודש בהסעודה
ואכמ"ל. ועיין שם עוד אורך דבריו בזה.

סגולה ושמירה

בספר אבקות וכולים (להר"מ לוריא) מביא בשם
בעל יסוד העבודה, שהיה אומר לאברכים להקפיד
על שינת צהרים בערב שבת קודש, וגם אם לא
יכול לישון, לשכב בעינים סגורות חצי שעה
להרגיע את הראש לכבוד שבת. ומכ"ק
אדמו"ר מהר"א מסלאנים זי"ע שזה
תיקון לפגמי שמה"ב, או סגולה
לשמירה בעיניו זה.

שניים מקרא

מאריכין לו ימיו ושנותיו

במסכת ברכות (ח.): אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי
אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים
מקרא ואחד תרגום ואפילו עטרות ודיבון (במדבר לב,
ג), שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו
ימיו ושנותיו.

חיות וכל מה שצריך

בספר בית אהרן (עד): כשהאדם קורא הפרשה שניים
מקרא ואחד תרגום, יכולים ליקח מזה חיות וכל מה
שצריך.

מובטח שלא יבוא לידו עבירה

אמר הרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זצוק"ל תלמיד
רבינו: למה נקראת [פרשת השבוע] 'סדרה', שמסדר
לכל אותו השבוע (בית אהרן קמג).
ענין דומה לכך מובא בספר ארחות חיים בשם הרה"צ
ר"מ מסטאבניץ-אפטא בעל מחבר ספר אור לשמים
עה"ת: מי שקוצץ הצפרנים בערב שבת וגומר הפרשה
שניים מקרא ואחד תרגום קודם חצות היום בערב
שבת קודש, אז הוא מובטח לכל השבוע שלא יבא
לידי עבירות חמורות ר"ל.

שינה בערב שבת - מנהג הצדיקים

מנהג הצדיקים להקפיד לישון בערב שבת, משום
כבוד השבת לקבל את השבת בדעת צלולה. וכך
מובא בספר שולחן הטהור (להרה"ק רבי חיים אלעזר
ממונקאטש זצוק"ל): מן הראוי לישון בערב שבת
בצהרים, וכך מנהג כל הצדיקים. ואמר הצדיק רבי
משה לייב מסאסוב, שמי שיש לו נשמה כשירה ישן
בערב שבת.

מקובל בפי זקני חסידי קארלין בשם רבינו רבי שלמה
קארלינער (מובא בסידור צלותא דאהרן), מי שאינו
ישן בערב שבת קודש בצהרים הריהו אוכל בליל
שבת קודש א וויטשערי [-ארוחת ערב רגילה], רצונו
לומר שאינו נקרא סעודת שבת. וראה בספרן של
צדיקים להרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאזניץ
זצוק"ל (במערכת הרה"ק הרי"מ מקאזניץ
זיע"א) שאמר דבר זה בשם הרב הקדוש
מלעכוויטש זצוק"ל.

איתא בספר משמרת שלום (סימן
כ"ד הערה ט): שמעתי שזקני

תופעה פלאית החוצה ימים ויבשות

הצדיק שחוזר לעולם הזה לרומם ולתקן אידישע נשמות

לפניהם, הן ודאי שהצדיק מתייגע לתקנם, לחדשם, ולהכניס בהם חיות ושמחה לעבודתו יתברך שמו.

מאז הסתלקותו מופיע שוב לתקן נשמות ישראל

התרחשות מרטיטה מעבודת תיקוני הנפשות - אף כאלה שמעט לא היתה להם שייכות לרבינו הקדוש מלבד נגיעה זיקה רחוקה - היתה שגורה בפי הרה"ק הרמ"ח מסלאנים זי"ע. וכה היה מספר: מעשה וישב תלמיד רבינו הקדוש, הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש יחד עם תלמידיו, ולפתע הפכו פניו הקדושים להבים. אחר נענה ואמר: "דער הייליגער רבי איז ערשט געווען דא, און ער האט אייך אלע מתקן געווען אין שורש" - הרבי הקדוש היה כאן עכשיו ותיקן את כולכם בשורש! - צא וחשוב! הלא אין המדובר בתלמידיו, כי אם בתלמידי תלמידו, ועם כל זה טרח הקדוש האלוקי להופיע מרומם לעולם הזה ולתקן את נשמותיהם בשורש. והדברים מבהילים!

אולם עדיין לא סיימנו; הגה"צ רבי שמואל אהרן לידער (שיח זקנים) שזכה לשמוע את הסיפור מפיו הקדוש של רבי מאטיל סלאנימער, העיד לאמור, כי בעת שהיה מספר סיפור זה, היו פניו מאירות באור יקר - ער האט געלויכטן...

ולמה האירו פני ר' מאטיל בספרו זאת? הוא אשר דיברנו, כי הצדיק אף לאחר הסתלקותו ממשיך את עבודתו הטמירה לתקן ולרומם נשמות ישראל, מי אשר אך יתפוס בשולי אדרתו, אך יאחז בקצה אבנטו - אין זה משנה אם מקושר הוא אליו דרך תלמידו המובהק הצדיק מלעכוויטש זיע"א, או נתפס בשולי גלימתו אצל ממשיכי מורשתו הק' בסלאנים, דור אשר לא ראוהו כלל - יורד הוא אליו הצדיק הקדוש ומתקן את נשמתו בשורש! והדברים נפלאים ונוראים!

זהו איפוא ההסבר לתופעה המרעידה הלזו, שלפתע מופיעה נשמת הצדיק מאות שנים אחר היעלותה לגניז מרומים - להאי עלמא שפילא. הגם שידוע גדול הצער לנשמת הצדיק הקדוש לסבול את ריח העולם הזה. אפס כי אין לו לצדיק הקדוש חפץ בשעשועים ובתענוגים האלוקיים (כמו שאמר עליו תלמידו הרה"ק מסטאלין "ער האט אלעס אוועק געלייגט"), כל עוד מבוסס לו אברך וטובע בים החולין והעולם הזה, ומשווע הוא ליד רחמיאית שתבוא למשותו, לעוררו, לרוממו ולהעלות את נשמתו לאביה שבשמים. פורח לו אז איש האמת אהבן של ישראל ממקומו בגן עדן ויורד לעולמות טיט ורפש, חועק: "כאפ זיך נאר אן אין מיין גארטיל, תפוס רק באבנט, אין מיין נקודה, נקודת השמחה האמונה והביטול, ואני מתקן את נשמתך בשורש".

שעל הציון הקדוש הזה...

ואם מהפכות אלו מתחוללות בפאתי ויליאמסבורג וגולדס גרין, ובסימטאות ירושלים ובני ברק; אמור מעתה - כמה נהרי ישועות, תיקוני הנפש והתרוממות הנשמה זורמים בציון הקדוש אשר בלודמיר - "וכאשר אמר אי"ז מדראביטש (רבי אשר השני מסטאלין) ז"ל: שעל הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו" (מהורא"א מקארלין). כבר בחיים חיותו עמד הצדיק הקדוש והכריז בקדשו: "ארוממך ה' כי דיליתני, דיליתני מלשון דלת. רבנו של עולם מודה אני לפניך שעשיתני כדלת לפתוח לבותיהם של ישראל שיחזרו בתשובה לאביהם שבשמים" (-מזקנים אתבונן).

והסיפורים זורמים וקולחים, מאלו שזכו וטעמו...

אלו שבועמדם על הציון הקדוש, הרגישו לפתע טלטלה רחנית עזה. טלטלה כמותה לא חשו מעודם - - -

אלו שאף אם סכר דמעותיהם לא נפרץ, אבל לבם לב האבן התרכך לפתע והתמוסס לו, פתאום חשו כי לב בשר להם, נשמתם מבקשת לפתע לנסוק ולהתחבר לבוראה, ואני קרבת אלוקים לי טוב. אוי רבש"ע, שרק לא יסתיימו הדקות הנפלאות הללו...

אלו שבועמדם על יד הציון הקדוש, מרגישים לפתע כי אין בעולם דבר יותר נערב מאהבת השי"ת עד כלות הנפש, מדביקות באור אין סוף ב"ה בצמאון וכיסופים אין קץ. חשים הם כי אין דבר יותר מתוק מדביבירי תפילה בהשתפכות הנפש, מטרת המידות והתמסרות לזולת. אוי! שום חפץ הלא לא ישווה למתיקותו של דף גמרא ועריבותה של שקיעות בתורה. מקבלים הם לפתע מבט והסתכלות חדשה על העולם הזה. כל תענוגי העולם וכל הוויות העולם השפל, כולם מתבטלים פתאום ומתנדפים להם באויר הזך של ירושלים לדומיה.

כאשר ידבר איש אל רעהו...

אלו ואלו, אכן אלו ואלו אומרים ומעידים פה אחד כי בעומדם על יד הציון הקדוש מרגישים בתופעה פלאית ומופלאה, כי עומדים הם ומדברים עם צדיק חי, כאשר ידבר איש אל רעהו. שופכים הם את סגור ליבם העולה

הגילוי המרעיד שיחולל את המהפך המיוחל כל כך

בחיך הרוחניים - - -

עכשיו מותר כבר לגלות. או יותר נכון: הגילוי המרעיש מתרחש כבר כאן ועכשיו. תופעה פלאית מתחוללת לנגד עינינו, תופעה שצוברת תאוצה מיום ליום; הצדיק הקדוש אשר בימים עברו רק יחדי סגולה זכו לאותו גילוי מרטיט של "כמו בחיים חיותו", חזר כעת לעולם העשיה כמצביא על, להגשמת שליחות חייו ומשאלתו הטהורה והטמירה מכל הימים: "אריין צו ברענגן אין א יוד א האר יודישקייט, אריין צו ברענגן אין אידן גאט אין הארץ" - להשריש ביהודי מעט יידישקייט, ולנטוע בלבו את האלקים. אפס אם כי בתחילת התהוותה של תופעה זו, נחשפו אך אזניים בודדות לשיר השירים אשר לשלמה, שירו של קודש הקדשים; הרי ככל שנוקפים הימים, גוברים נחלי האברכים, מארה"ב ועד לונדון, מן ועד באר שבע, בואכה עלי זהב שבשומרון (!), נחלי-נחשולי יהודים שלבבותיהם נכבשים בלהט פנימי בלתי מוסבר באור המאיר והפלאי, ומתיצבים לקול הקריאה השמיימת המהדהדת הבוקעת מלב הקדוש האלוקי, קול ה' בהדר! קול ה' חוצב להבות אש! שובו אלי ואשובה אליכם אמר ה'!

וכך גם אנו מתבשרים מדי תקופה על עוד קהילה חדשה שמתאגדת תחת דגלו של הקדוש האלוקי, במאנסי, בורו פארק, ויליאמסבורג, ולונדון, כמו בירושלים ובני ברק. קהילות של עשרות אברכים שבורם לא היתה להם מעולם שום השתייכות לקארלינער חידע, ולפתע מתלהטת אש מרטיטה בלבם, אש יוקדת של התקשרות לצדיק הפלאי. "דער הייליגער קודש הקדשים" לואטים הם ברגש ובכבוד, כשבין רגליהם זוחלים עשרות זאטוטי "שלמה"לאך" שנקראו על שמו הקדוש.

"קודש הקדשים" על שום מה? כי על כן אף תלמידיו הקדושים והצדיקים הקדמונים כמו הרה"ק רבי אשר זקן מסטאלין, הרה"ק מרוזין ועוד רבים זכותם יגן עלינו, קהילות של ריאתם להוציא את שמו הקדוש מפיהם, היו קוראים לו "דער הייליגער". ובה הלשון נחרט בספה"ק בית אהרן (קמט, ד) "הודיע הרב אדמו"ר ז"ל שבכל מקום שכתב במכתביו כמאמר "הקדוש" סתם, כוונתו על הרה"ק מהר"ש מקארלין צוקללה"ה זיע"א".

לבוסם בבין עד הצואר כדי להציל אידישע נשמה

שמא תאמר, אפשר כי מורשתו הרוחנית של הקדוש משתרעת לה על פני עשרות מדפי ספרים, ומה אם כן הפלא שכל כך הרבה נשמות צמאות ושוקקות מוצאות בין בתרי הספרים הרבים אשר חיבר את שביקשה נפשם?!

ברם כל הדברים! אף לא ספר אחד חיבר הקדוש, ואף לא קונטרס אחד כתבו תלמידיו הקדושים מפיו, מלבד ליקוטי בתר ליקוטי שנקטו זעיר פה וזעיר שם. מהי אם כן איפוא המשיכה הטמירה והנעלמת שמתחוללת לפתע לאורו הבהיר של הקדוש?

אין זאת כי אם נאמנותו של הקדוש האלוקי למורשתו הנצחית שקיבל מהגיד הק' מזלאטשוב בשחר ימיו, כי כדאי לו לבוסס ברפש וטיט עד הצואר, ובלבד להוציא עוד נפש טובעת מתוך הבוץ, ולמשות עוד אידישע נשמה מתוך ים תאווה והיצרים. זוהי אשר מכוונת דרכו הקדושה אף עתה. ולא לחינם חשים לפתע נשמות רבות, כי מושך הוא הקדוש אותם בעבותות אהבה, ומעלה את נשמותיהם מתוך ביצות תאווה, משטף מים הזידונים והעולם הזה, ומרומם אותם צו דעם הייליגן בורא.

הן כה דיבר בקדשו בחיים חיותו וכמובא בספה"ק בית אהרן (קז, ב) "בשם הצדיק הקדוש רש"ק ז"ל כשורצים להעלות אדם מרפש וטיט, אזי צריך לירד בעצמו לתוך הרפש עד מדרגתו של חברו".

נאמן לשיטתו שהצדיק צריך לישא את צאן מרעיתו

ובמאי דדביק בר נש בהאי עלמא, הכי הוא בעלמא דאת. אף בדרונו מתוודעים אנו מיום ליום לאותה חגורת הצלה פלאית, שמושיט הצדיק ממקומו ברחמי לעמו, חועק ברחמיאיות: אחוז נא ותפוס בקצה אבנט, ואני אתקן את נשמתך לצור העולמים.

הן זו היתה באמנה איתו ומשנתו הברורה, כי זהו תפקיד הצדיק - להרים ולישא על כתפיו את מקושריו בכל מצב שיהיו. וכאשר שלח להשיב לפני רעהו הרה"ק בעל התניא זיע"א "כי אינו יכול להסכים בשום אופן לבקשתו שלא ילמד לשומעי לקחו, שהצדיק צריך לישא את צאן מרעיתו!"

כך גם נודע למשגב עוצם עבודתו בתיקוני הנשמות אשר כבר נעדרו ושבקו חיים, שהיה הוא הקדוש מתייגע ופועל בכוחותיו הטמירים והנעלמים לתקן את נשמותיהם, וכפי אשר הובא בספה"ק בית אהרן (קנט, ד). אף היו מודיעים לו מן השמים שמות של נפטרים ששכחו את שמותם, בכדי שילך להזכיר להם (כעדות רבי אשר השני מסטאלין, ב"א שם). אמור מעתה, נשמות אשר עדיין המה בעולם הזה והעתיד עדיין

זך ורוך מפכים כאן... וכי לא כך היה שגור בלשון קדשו של הסבא קדישא מסטאלין "דער הייליגע זיסער רבעניו", תוך שהיה מנשק קצות אצבעותיו הקדושות... אמנם תומך אני יתדותי באמירה המפורסמת שאמרת וטבעת בקדשך כי "בוואהלין ישנם יהודים עם אמונה תמימה שהולכים לקברי צדיקים, וזו טובה גדולה לצדיק בעולם האמת".

הפדיון הקדוש - קבלה נחושה ועקבית

חש הוא האברך כי הצדיק הרחימאי היושב מולו, עוטרף אותו באהבה שלא מעלמא הדין, אופף הוא אותו בעיניו הטובות, מבין ומאזין מביט ומקשיב לכוס יגונו וזעקתו. אך לפתע מכה בו המחשבה כברק, וכי היכן הוא 'הפדיון' לצדיק? הן כה הבטיחו צדיקים שכאשר יקבל האדם קבלה טובה על ציונם הק', יעלו למרום ויבקעו רקיעים למילוי כל המשאלות לטובה. ברם קבלה זו, אף כי צריכה היא להיות קבלה משמעותית בחיי האדם, קבלה שהוא מרגיש בנפשו שזאת היא אשר ה' אלי שואל מעמו, מאידך עליה להיות ברת-השגה, כזו שיוכל לעמוד בה לאורך ימים, ולא ישטה ח"ו בצדיק הקדוש ובפדיון אשר הגיש לפניו.

עומד הוא ומרהר, שוקל בדעתו ואומד כיצד יראה פדיונו לצדיק. איוו קבלה ברת-השגה תוכל לחרוט רשימה בלבבו לכל ימי חייו, רשימה קטנה שלא תהיה בשמים, אבל בהחלט תסייע בעדו להתעלות וללכת עד אין שיעור. נזכר הוא בסיפורו של הרה"ק הבית הארון על רבינו הקדוש האלוקי "סיפר מהרב הקדוש מרן אדמו"ר רבי שלמה מקארלין זצוק"ל, שאמר בעת שבה לרבו (הרב המגיד ממעזריטש) וראה גדלו, ועיין בזה היטב, וראה שהוא ע"י ב' דברים, וחמד מאוד להיות ג"כ כמוהו. ולקח לו רשימה, ועל ידי הרשימה הלך והלך עד אין שיעור" (בית אהרן צ, א).

לאחר התבוננות ותפילה חרישית מזדקף לו האברך בנחישות, ומושיט לו לצדיק פדיון בצורת קבלה נחושה, קבלה יציבה ועקבית לאורך ימים ושנים. באותו רגע חש הוא כי הצדיק הקדוש הרחימאי עולה ומליץ יושר, בוקע רקיעים למקושריו, ומחיש ישועה מתחת כיסא הכבוד...

יוום טוב היה עושה בצאתו מן הקודש - - -

א ריינע הארץ! לב נקי וטהור! - זוהי התחושה שמקיפה ונשמעת כעת מכל מי שזכה...

אבנים כבדות נגולו מעל ליבנו, מסרנו אותם לצדיק שנושא את צאן מרעיתו על כתפיו - הם מתארים בטלפונים הנרגשים. ביקרנו אצל מופת הדור, "שהרעיש את העולם במופתיו" כלשונו הקדוש של הצמח צדק ז"ע. השארנו את כל מועקותינו אצל ה"בעל שם טוב קטן" כאשר קשרו לו צדיקי דור.

מיום ליום מגלים הם כי הצדיק הקדוש הצית את לבבם ויצק אור חדש לחייהם. חיהם השתנו ועדיין משתנים ללא הכר, אנדערע שבתים און אנדערע ימים טובים. ליבם מתרונן בשבת קודש באור מופלא ותחושת שמחה שאופפת את כל ישותם משך השבת, אה! ישמחו במלכותך!

לפתע מגלים הם אור חדש בעשיית המצוות. א אנדערע תורה, א אנדערע תפילה, א אנדערע אמונה, אנדערע מידות, אנדערע נקיות הלשון. כי זאת היא פעולת צדיק לחיים, פעולת הצדיק הקדוש שטבע כי "המופת הגדול שבמופתים איז אריין צו ברענגען אין א יוד א האר אידישקייט", כאשר היה מרגלא בפומיה של מרן הארחות אהרן ז"ע בשם רבינו הקדוש.

שינוי ב'דיסק'...

לפתע מרגישים המה באושר פנימי על כל 'משהו' קטן שזכו לו בעבודת השי"ת, לומדים הם להיות שמחים בחלקם בכל שורה גמרא שזכו לחטוף, ובכל 'הללויה' שכן הצליחו להתרומם בו. שכן פירש הקדוש האלוקי: "בטח בה' ועשה טוב - בטח בה' ועשה שיהיה לך טוב, שתהיה שמח בחלקך" (יסוד העבודה). השברון שהיה תמיד מנת חלקם ונחלתם נעלם לו פתאום, ואת מקומו תופסים הרגשות שמחה והתרוממות.

לפתע מגלים הם כי עבודת השם יתברך ותורתו הקדושה, מתוקים הם ועריבים מאין כמותם. חשים הם שמחה על עצם זכותם להיות בן מלך, וכמאמר הצדיק הקדוש: "אם יהיה יהודי בשמחה מזה שהוא יהודי, הריני ערב לו כי ינצל מכל הנזקים, הן בעניני גשמיות, והן בעניני רוחניות, הן בעולם הזה והן בעולם הבא".

גם בעת שלא 'הולך' כפי התוכניות, אם בבית ואם בחוץ, אם ברוחניות ואם בגשמיות, לפתע מגלים הם כוחות טמירים ונעלמים שזורמים בעורקיהם. מחשבות חדשות ורענונות שלא הורגלו להם, מחשבות של אמונה ושל 'ביטול' והכנעה לרצון השי"ת. לפתע מרגישים הם כי כל קשייהם השונים נעלמים ומתנדפים, אלעס איז דאך אוי לעכטיג, אזוי זיס, שמחה אופפת את כל ישותם והווייתם, בשכבם ובקומם, בתורתם ובתפילתם, בשיגם ובשיחם, שמחה שסוחפת עמה את כל הסובבים ואת כל בני הבית, ומרוממת אותם טפחיים מעל הקרקע.

כי זאת היא מורשתו הנצחית של הצדיק הקדוש, אמונה ושמחה! שמחה ואמונה!

על גדותיו. מתנים באזני הצדיק את מועקתם, מספרים לפניו על היצר הרשע שנוגש ונוגש ואינו נותן מנוח, בבית ובחוץ, ביום ובלילה, חול יום טוב ושבת. מגלים לו את נגעי לבבם ומיריות נפשם: וכי כך אמורים להיראות שבתים של חסידישער יונגערמאן? - שחים הם בלב נשבר. הכי כך אמורה להיות אכילתו של יהודי? - נצבט לבבם. התאוות הללו הלא אוכלים בי כל חלקה טובה, ומרחיקים אותי מהרביש"ע. וכי כך אמורה להיראות תפילת שחרית, מנחה וערבית? או איזה פנים יש לקריאת שמע שעל המיטה שלי!

הייליגער רבי! - זועקים הם באלם - הכי כך צריכה להיראות ההייליגע גמרא? מתרפקים הם על מאווייהם ומספרים כמה מבקשים הם להיות דבוקים בהשם יתברך, לזכות לאמונה ברורה ומאירה על כל צעד ושעל, כיצד מבקשים הם לעבוד את השי"ת ולהתרום בעשיית מצוותיו הק', כיצד מבקשים הם להגות בתורתו הקדושה באהבה וביראה, בדביקות ובשמחה, בקדושה ובטהרה. מתי יהיה כבר סוף למידות הנוראות המקננות בתוכי, אלו המסיבים כל כך הרבה סבל לסובבים סביבי?! בוכים הם במעמקי ליבם, מגירים לפניו את דמעות לבבם. שפתותיהם נעות וקולם לא ישמע.

העיניים מוצפות בדמעות, הלא הרה"ק בעל התניא הגיד בקדשו: דער קארליגער? ס'איז ביי אונז געוויס אז ווען ער זאל זאגן א שטיין זאל האבן קינדער, וואלט ער אויך געהאט". (הלא דבר זה ידוע אצלנו, שאם הקארליגער יגזור על אבן שיליד בנים, אזי גם אבן יוכל להוליד). אוי הייליגער רבי! וכי יש לך עקר יותר נורא ממי שאינו מוליד מצוות ומעשים טובים ר"ל, וכי יש עקר גדול ממי שמידותיו, דיבוריו, מחשבותיו, אמונתו וכל מהותו זקוקים לתיוקן כה גדול, (וכפירוש הבאמ"ח פ"ר משפטים ע"פ לא תהיה משכלה ועקרה). חוזרים הם בלהט עצור על שלושה עשר עיקרי האמונה, שמקבלים כאן משמעות חדשה, הופכים הם לתפילה ומשאת לב, אני מאמין... אני מבקש להאמין... אוי הייליגער רבי! אך וויל גלייבן...

מבקשים הם על הרף גמרא של משה'לה, ועל המשניות של יענק'לה. מתחננים הם על ההבנה של שרוליקיל בתורה, על היראת שמים של דבורה'לה ושרה'לה... אוי שלא יימשכו למחוחות זרים, שלא ילכו אחר תאוות ליבם, שיתאוו רק לקרבת ה'. מפצירים על המידות טובות של... ועל... מפילים הם תחינה על חבר פלוני הסובל כל כך, על אותם מעוכבי שידוך שאינם נרדמים בלילות, על זוג פלוני המצפים כל כך הרבה שונים לשטיק, על חובותיו של פלמוני המאיימים להטריף את דעתו, על הרבי שליט"א, על הקאמפניעי הק' והאהובה, על המשפחה, על... ועל... אוי כל כך הרבה ישועות...

והנה בוקעת מליבם תפילה חרישית, בקשה שמעולם לא הורגלו לה - כתאורם של רבים שזכו - תפילה שבוקעת מליבו של הצדיק הקדוש המתפלל יחד עמהם, תמצית נקודת משנתו: האר נא עיני שאזכה להתבטל לרצונך יתברך באמונה, ולזכות לשמחה בכל מצב שיהיה. ואף בעבודתך יתברך האר נא עיני שאזכה לדעת בכל עת מה רצונך מעמי באמת, על חובותיו של פלמוני בכל משנה שהנני זוכה לעשות נחת רוח לפניך, כפירוש הרב בעל התניא "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ", אני אינני צריך מאומה, לא שמיות ולא ארציות, כי אם לעשות רצונך ולעבדך בשמחה ובלבב שלם!

הן כה היטיב לתאר הרה"ק בעל יסוד העבודה זיע"א את סיפורו המרטיט של הרה"ק רבי מיכל לעכוויטשער, מעת עומדו על הציון הקדוש כמה שעות בפוזמקאות ללא מנעלים לרגליו בלא לחוש שום קור ברגליו למרות החורף האוקרייני החותך, "כי כה אמר הקדוש, שקיש ד' אמותיו בקדושת ארץ ישראל". ומה ביקשנו שם - המשיך רבי מיכל - "וואס אב איך געבעטן דארטן? אייערע לייטיגע (קלארע) אמונה! אייערע ליכטיגע שבתים! די ליכטיקייט וואס איר האט אריינגעטאן אין איטליכס מצוה" - האמונה בהבירה שלכם, השבתות המאירות שלכם, האור שהזרחתם בכל מצוה...

נהרי אהבה נועם ורוך

והתאיורים קולחים חוזרים. כיצד פותח הצדיק את דלתות הנשמה ובוקע את חלונות הלבבות. כיצד מכבס הצדיק את הנשמות הבאות אליו. וכיצד רוחץ הוא את הנפשות המבקשות להיאחז בשולי אדרתו.

ואף כי קדושת המקום נשערה מאד - עולה בדעת האברך המשתטח - עד כדי כך שצדיקי הדורות ז"ע התייראו לעמוד על יד הציון ועמדו מרוחק, וכנודע כמה עובדות בזה. וכאלו אשר חלצו נעליהם, כמו הרה"ק האור ישראל מסטאלין, הרייץ מליבוואוויטש ועוד. אך הייליגער רבי, מה אעשה כי בקוצר השגתי אינני חש בקדושת המקום כראוי. ותחת חחד ורתת זוע, חש אני ביד מלטפת, באוזן רחימאית, ובאפרכסת כרויה ושומעת. בוודאי תסלח לי הייליגער רבי שבבערותי חש אני אהבה במקום יראה, רחימאיות במקום פחד...

עיניו מתקשרות בדמעות התרגשות, אוי, כמה נהרי מתיקות נועם

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

כוחו הגדול של רבינו הקדוש מקארלין זי"ע בתיקון הפרנסה והנשמות, הלא נודע ומפורסם מאז ומקדם בחיים חיותו, באותות ומופתים שהמשיך והרעיש בהם את העולם. אולם ידוע המאמר כי ההשתטחות על ציון הצדיק נחשבת כדיבור עם הצדיק בחיים חיותו, ואכן גם בימינו אנו נראים בציונו הקדוש מעשי ישועות ונפלאות, להם זוכים המשתטחים המחלים את פני הקודש בתחינה ובקשה לדבר ישועה ורחמים. לקראת ההילולא קדישא החל בכ"ב תמוז, יובאו בגליונות הבאים סיפורי מופת מחיי חיותו של רבינו, וכן גם ישועות שזכו להן משתטחי ציונו הקדוש.

רבינו הקדוש עסק ועדיין עוסק בתיקון הפרנסה והנשמות גם היום!

בחיים חיותו

ואחר ימים הנוראים שאל את הקדוש באיזה גוון יעשה בשנה זו. וענה לו רבינו כי העולם מתנהג לפי המדות שנמשך מלמעלה, ולפי המדה שמתגלה באותה שנה, ככה נמשך צבע הגוון, כדאיאת בתיקונים, חסד רחמים דין וגבורה, לבן מורה על חסד, אדום על גבורה, כחול וירוק וכדומה. ולפי המדה היה אומר לו באיזה גוון, ובשנה זו נתאחר לו הידיעה, ועתה הודיע לו איזה צבע עליו לעשות, ובזה הצליח.

(כתבי רבי משה מידנר)

אמר על הרה"ק רש"ק זצוקללה"ה, שעסק בתיקון הפרנסה בעת עריכת הזיגעה, ובתיקון הנשמות בפסוק ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה.

(בית אהרן קנז, ד)

אחד מאנשי שלומו של רבינו הרש"ק היה פארברער [צובע - במקצועו] של בדים, ובכל שנה אחר ראש השנה היה רבינו אומר לו איזה גוון הוא טוב לשנה זו, והיי צובע כפקודתו והצליח.

פעם אחת לא אמר לו רבינו איזה צבע טוב בשנה זו, ועשה מדעתו, ולא כיון יפה,

כמו בחיים חיותו

למצב בלתי נעים בעליל. תחושות כבדות ומעיקות אשר גם כל בעל חוב מתחיל, לא מתגעגע אליהם, ומעדיף לשכוח תקופות אלו.

"באותם ימים שבהם כמעט לא מצאתי יום ולילה, הרגשתי כטובע בים סוער המנסה בשארית כוחותיו להיאחז בכל ל קרש של הצלה מזדמן. ואז, דווקא מצאתי מנוחה ותקווה בלוח השנה. חודש תמוז - זמני תשובה ממשמשים ובאים, פרש כנפיו והתחדש במאמרו על פני היקום, ואני מצאתי לי 'דף של ספינה' איתן להיתלות בו. הן בקרוב יחול יומא דהילולא קדישא בלודמיר, השנה אני מצטרף לידידי ר' מ. שנוסע שם כבר שנים רבות מדי שנה בשנה, אשתטח ואתפלל על הציון הקדוש ואף אסייע לאחרים הבאים ממרחקים לפעול ישועות.

"מגבלות הקורונה שררו עדיין באותה שנה בכל העולם, כאשר גם מדינות אירופה נטלו חלק פעיל בסגרים ובסגירת השחקים. אני עוד איכשהוא תכננתי להסתדר, אבל מי יודע אם בכלל יהיה למי לדאוג, את מי להאכיל ולהשקות? אבל בסופו של דבר ובסייעתא דשמיא אשר ניתן להרחיב עליה בהזדמנות אחרת, התקבץ למקום ציבור אשר השתטח על הציון, ואני אף זכיתי לקחת חלק בהכנת סעודת ההילולא קדישא על הצד היותר טוב שהתאפשר.

"בהיותי במקום קודש הקדשים פנימה, עמדתי לפני הרבי ושפכתי שיח בפניו, דברתי אל הרבי כבחיים חיותו, ובפרט כאשר אני עושה למען אורחיו. התחננתי חרישית שיושיעני מהחובות המעיקים ואף ישתדל לפעול עבור פרנסתי הדחוקה אשר תתעלה מן המשבר ותתרומם מעלה מעלה. כך במשך זמן לא מועט עמדתי והתפללתי, ויצאתי בטוח בזכותו של האי צדיק נשגב אשר גם בחיים חיותו עסק בענייני תיקון הפרנסה של ישראל.

"מה אומר ומה אדבר, גם היום בחלוף שנתיים ימים אני עדיין מתקשה להבין. תיכף ומיד עם חזרתי לביתי התחילו העניינים להסתדר במהירות, משמים כיוונו אותי להשקיע במקום הנכון. תוך זמן קצר נמחקו כל החובות וסכום של 300,000 דולר טבין ותקילין הופיע בחשבונאי. לראשונה בחיי ראיתי בחשבונאי סכום שכזה עם סימון של פלוס לצידו. קשה להבין? אבל לא להאמין! הצדיק הקדוש פעל עבורי במהירות מופלאה שכזאת!

"עתה, משהתבקשתי לתרום למען הקמת מפעלי הצדיק

בלודמיר, מה הפלא שנרתמתי ותרמתי בנדיבות ב"ה.

הן מדובר בכסף אשר הצדיק השפיע עליי!!!

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

ההכנות בעיצומו

כמו כן מציינים בהכנסת אורחים לודמיר את ההתעניינות הנרחבת בדרכי ההגעה לציון הקדוש לקראת ההילולא קדישא, ועל התארגנות של קבוצות רבות המונות יחד מאות איש אשר יעשו את דרכם לודמיר. עדיין ניתן להצטרף ולהירשם בחלק מן המסלולים ע"י סוכנות הנסיעות 'רוזנר טורס' המארגנת בנאמנות ובמקצועיות את העניין. טל': 05567-82005.

ההכנות הרבות לקראת ההילולא קדישא בלודמיר הולכות ונשלמות בס"ה. גם בעירו של הצדיק ניכרת תכונה רבה ופעילות קדחתנית, כאשר מלבד המבנה שבסמוך לציון הקדוש בו מוקמים במרץ רב בית הכנסת ומקווה המהודר וכו', גם החלו בד בבד בימים האחרונים בשיפוץ מבנה המלון, הריסת המטבח הישן והקמת המטבח החדש עם ציוד חדש וכשר, שם יוכנו אלפי המנות לאורחים הרבים שיעלו להשתטח על הציון הקדוש ביומא דהילולא קדישא ביום הנשגב והמרומם כ"ב תמוז ובשאר ימות השנה. לצד אולם ובית כנסת גדול אשר יפעל אף הוא במתחם המלון.

055-6782005
rozner_tours2@gmail.com

מסע הקודש ללודמיר
מקומות אחרונים